

kunne være, allerede af den Grund, at Københavns Havn jo ligesom andre, der foretage Arbejder, som kunne være til Skade for Trediemand, maa svare for den Skade, der derved kan opstaa. Man har jo ikke Lov til at ødelægge anden Mands Ejendom paa den Maade, og der kan kun som Betingelse for Ansvar et kræves, at Skaden bevises.“ Nu kan jo nemlig denne Skade bevises, og den er ikke saa ganske ringe, det drejer sig om store Kapitaler for enkelte, og ikke saa ganske faa bleve ødelagte her. Men til Trods for, at denne Skade kan bevises, saa har Ministeren for offentlige Arbejder ikke funden sig beføjet til at undersøge disse Forhold noget nærmere. At dette Sluseværk blev rejst, havde sin Grund i, at man fra mange Sider havde beklaget sig over, at den Gang, da Gasværket blev lagt længere ud i Havnen, og der blev dannet et nyt Løb, var Strømmen bleven saa stærk, at det var til Fare for Københavns Havn og Skibene deri, der vilde lide Skade, hvis man ikke fik stoppet af for Vandet Syd paa. Der er sket talrige Henvendelser i denne Anledning; der er sket Henvendelser til Indenrigsministeren fra Grosserersocietetet, Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart, fra københavnske Importører, fra Søassuranceselskaberne og mange flere. De have allesammen ført denne Klage for Sejladsens Vedkommende, at Strømforholdene i Havnen havde forværret sig, efter at, som sagt, Løbet var lagt i en anden Retning dybere ud. Det havde vist sig, at Sejladsen, før dette Stemmeværk blev anlagt, havde været saa uheldig, at Skibene en enkelt Gang havde ligget 8—9 Dage uden at kunne komme ind i Havnen.

Naar man ser, hvilken Fordel Københavns Havn har haft af dette Sluseværk, burde man dog tage saa meget Hensyn til disse Folk, at der blev gjort noget for dem. Det er ikke afgjort, at den Erstatning, der søges i Øjeblikket, er saa stor, det er mere Faren for Fremtiden, der skal afværges, hvilket kunde ske ved, at der langs med Kysten blev lagt Diger. Jeg ved, at Ministeren for offentlige Arbejder har udtalt sig om, at han kunde ønske at vide, hvad saadanne Digeanlæg kunde koste, men Lodsejerne have ikke ment, at det var dem, der burde skaffe disse Oplysnin-

ger, deres Tab er i Forvejen saa rigeligt stort, at man ikke kan forlange, at Folk under saadanne Omstændigheder skulde udsætte sig for store Bekostninger til disse Beregninger. Havnekaptejn Drechsel holdt et Foredrag i Industriforeningen, saa vidt jeg kan se i Marts Maaned, og han roste Dæmningerne, som havde afværget mange Ulykker for Københavns Havn, men han omtalte ikke de Ulykker, der ere skete udenfor Københavns Havn. At Sluseværkerne ere den egentlige Aarsag hertil fremgaar af, at Vandet den Nat udenfor, altsaa Syd for Sluseværket, stod 4 Fod højere end det stod inde i Havnen. Naar nu Kysten er saa lav, at der kun skal ganske lidt til, for at Vandet gaar over, er det ganske naturligt, at Vandet, naar det stod 4 Fod højere udenfor, skønt det allerede indenfor stod over daglig Vande, naaede 1,500 til 2,000 Alen op i Landet. En saadan Oversvømmelse medfører jo ikke alene Ulemper derved, at Søvandet staar hen over Markerne, men det har jo ogsaa sine Gener bag efter. Men foruden de private Lodsejere ejer Staten jo ogsaa „Karensminde“, som ogsaa burde nævnes. Den led ikke noget ved denne Lejlighed, men den kan blive stærkt udsat ved senere Lejligheder, og det kan godt være, at den Skade, som vil kunne ramme denne Bygning, vil være betydelig større, end hvad disse Diger kunde koste: Det var jo saaledes paa Flaskekroen, at Familien var ved at drukne i Sengene.

Jeg vil nu slutte. Jeg har omtalt de Forhold, hvorover der har været klaget, og man har, som sagt, stadig indgivet Andragender, som dog ere blevene sendte tilbage med den Bemærkning, at der ikke kunde gøres noget. Da man ikke har kunnet opnaa noget ad denne Vej, har man bedt mig om at omtale Sagen her i Rigsdagen, og jeg vil nu bede den højtærede Trafikminister og Finansudvalget om, naar der kommer Andragende igen i denne Retning, at tage sig noget mere af denne Sag end tidligere, saa at disse Folk kunne blive sikrede mod Oversvømmelser i Fremtiden, at de ikke stadig skulle gaa i den Skræk, at ligesaa snart de have faaet arbejdet noget op, dette atter skal blive ødelagt. Ligeledes beder jeg det ærede Finansudvalg tage Hensyn til Baneforhol-